

இணைப்பு III

[745 ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறியைக் காண்க]

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் உரை.**கோரிக்கை 29—தொழிற்சாலைகளும் தொழிலாளர் நலனும்.****பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,**

ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் “ கோரிக்கை 29—தொழிற்சாலைகளும் தொழிலாளர் நலனும் ” என்பதன் கீழ், ரூ. 3,68,33,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று முன்னுரைக்கின்றேன். இக் கோரிக்கையில், வேலைதேடித்தரும் பணிகளுக்கும் கைவினைப் பணியாளர் பயிற்சிக்கும் தேவைப்படும் நிதி ஒதுக்கமும் சேர்ந்துள்ளது. தொழிலாளர் நலத் துறை, வேலைவாய்ப்பு-பயிற்சித்துறை ஆகிய துறைகள் 1973-74-இல் ஆற்றிய பணிகளை விவரிக்கும் ஆய்வுரை பேரவையின்கண் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனைக் காணுமாறு மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர் நலத் துறை கொள்கையின் முக்கியமான சில அம்சங்கள் பற்றியும் சாதனைகள் குறித்தும் இப்போது சுருங்கச் சொல்லி விளக்க விரும்புகிறேன்.

‘ தொழில் துறையில் அமைதி நிலவ வேண்டும் ; தொழில் செழித்து வளரவும், தொழிலாளர் நலன் ஓங்கவும் உகந்ததொரு சூழ்நிலை தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் ’ என்பதே தமிழ்நாடு அரசின் தொழிலாளர் நலக் கொள்கையின் அச்சாணியாக விளங்குகிறது. தொழிலதிபர் தொழிலாளர் ஆகிய இருதரப்பினரும் பேச்சுவார்த்தை நடத்த முழுவாய்ப்பு அளிக்கப்படுகின்ற அதே சமயத்தில், தொழில் துறை அமைதி குலையும்போது அல்லது உற்பத்தி தடைப்படும்போது அந்நிலையில் அரசு தலையிட்டு அமைதி மீண்டும் நிலைபெறச் செய்யவேண்டியது அரசின் கடமையாகும் ; ஏனெனில், தொழிலாளர் நலன், தொழில் துறையின் நலன் மட்டுமின்றி சமுதாய நலனும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியுள்ளது ; அத்தகைய சூழ்நிலையில், இம் மூவகையினரின் நலனுக்கும் தீங்கு விளையக் கூடுமென்றிருக்கையில் அரசு வாளா பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. தொழிலாளர் பாதுகாப்பிற்கும், அவர்தம் சுகாதாரம், நலன் இவற்றைக் காக்கும் பொருட்டும், தனியார் துறை, பொதுத் துறை இவற்றிற்கிடையே எவ்வித வேறுபாடும் காட்டாமல் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களைச் செயற்படுத்துமாறு செய்தலும் அரசின் பொறுப்பாகும்.

1974 மார்ச் 28]

தொழிலாளர் நலத் திட்டத்தை உருவாக்கியதன் மூலம் தொழிலாளர் சமுதாயத்தினரின் வாழ்வில் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கான நமது திட்டத்தின் வாயிலாக நமது தொழிலாளர் நலக் கொள்கைக்கு நாம் புதியதொரு பரிமாணம் அளித்துள்ளோம் ; தற்போதுள்ள தொழிலாளர் நலச்சட்டங்களின் செயல் வரம்பிற்குள் வராத துறைகளில் தொழிலாளருக்கு வசதிகளைச் செய்து தர விழைவது நமது தொழிலாளர் நலத் திட்டம் ஆகும் வருங்காலத்தில், இத்திட்டம், தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா வித நன்மைகளையும் அளிக்கின்ற வரப்பிரசாதமாக அமையும் ; வாழ்வில் மகிழ்ச்சியும் நலமும் நிறைந்திருக்க, சிறந்த வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வதில் அவர்களுக்குப் பல்வகை வாய்ப்புகளை ஏராளமாக அளிக்கும் என்பதில் நான் முழு நம்பிக்கை வைத்துள்ளேன்.

அரசு தனது தொழிலாளர் நலக் கொள்கைகளை உருவாக்குவதிலும், திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதிலும், பெயர்பெற்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள், தொழிலதிபர்கள் ஆகியோரது ஆலோசனையையும் அனுபவ மொழிகளையும் மாநிலத் தொழிலாளர் நல ஆலோசனைக் குழுவின் மூலமாகப் பெற்றுப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. மாநில அளவில் தொழிலாளர் நலன் தொடர்பான கொள்கை விஷயங்கள் அனைத்திலும் மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவே தலைமை ஆலோசனைக் குழுவாகும்.

1973 ஆம் ஆண்டின் முதற்பாதியிலே செயலில் இருந்த மின்விசை வெட்டின் விளைவாக தொழில் நிறுவனங்கள் யாவும் கடுமையான நெருக்கடிக்கு உள்ளாகியிருந்தன. அந்த நிலைமையிலும், 1973 ஆம் ஆண்டில் இந்த மாநிலத்தில் தொழிலாளர் நிலைமை சீரடைந்தது என்பது தெளிவாகப் புலப்பட்டது என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களுக்கு நான் மகிழ்வுடன் கூறிக் கொள்கிறேன். 1973 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த கதவடைப்புகள் வேலைநிறுத்தங்களின் எண்ணிக்கை 314 ஆகும் ; இந்த ஆண்டில் இதனால் இழப்பு ஏற்பட்ட மனித ஆற்றல் நாட்கள் 20,56,995 ஆகும். முந்திய ஆண்டில் அதாவது 1972 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த கதவடைப்புகள் வேலை நிறுத்தங்களின் எண்ணிக்கை 356 ; இழக்கப்பெற்ற மனித ஆற்றல் நாட்கள் 37,18,448 ஆகும். ஆக, நிலைமை நம்பிக்கையளிக்கத்தக்க வகையில் சீரடைந்துள்ளது என்பதற்கு இது நிச்சயமான அறிகுறியாகும். எனவே இத்தகைய வரவேற்கத்தக்க மாறுதலுக்குப் பெரிதும்

1974 மார்ச் 28]

காரணமாக இருந்துள்ள தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகிய இருதரப்பினரின் ஒத்துழைப்பை உளமாரப் பாராட்டுகிறேன் என்பதை ஈண்டு நான் கூறிக் கொள்ள விழைகிறேன்.

இம்மாதிலத்தில் உள்ள பஞ்சாலைகளின் நிர்வாகத்தினர், அவர்தம் தொழிலாளர்கள் ஆகிய இருதரப்பினரிடையே 9—3—1972ஆம் நாளில் ஏற்பட்ட உடன் படிக்கையை ஒட்டி, தொழிலாளர் நீதிமன்றத்தின் தலைமை அதிகாரியாக இருந்து ஓய்வு பெற்ற திரு வி. பி. அருணகிரி அவர்களின் தலைமையில் பஞ்சாலை இணக்கக் குழுவொன்றை அரசு அமைத்தது. குழு உறுப்பினர்களிடையே ஒருமித்த கருத்து இல்லாததால், குழு தனது அறிக்கையை அளித்தபொழுது அதுபற்றி குழுத் தலைவரே தனது பரிவுரைகளை அளிக்க வேண்டியிருந்தது. அதன்மேல், அவரது பரிவுரைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாதவையான பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கங்கள், ஊதியமும் படி களும் உயர்ந்த வீதத்தில் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரி, வேலைநிறுத்தம் செய்வதாக அறிவிப்புகள் கொடுத்தன. தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் சமரச நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கினார். ஆனால் ஒப்பந்தம் எதுவும் ஏற்பட முடியாமற்போனதால், அடிப்படை ஊதியங்கள், அக விலைப்படிக்கைத் திருத்தியமைப்பது குறித்த தகராறுகளை அரசு 31—1—1974 அன்று தொழில் தகராறு குறித்த தனி நடுவர் மன்றம் ஒன்றுக்கு அனுப்பி வைத்தது. உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாகவிருந்து ஓய்வு பெற்ற திரு ஆர். சதாசிவம், தொழில் தகராறு குறித்த தனி நடுவர் மன்றத்தின் நடுவராக மூன்று மாத காலத்துக்கு நியமிக்கப் பட்டார். இருந்தபோதிலும், தொழிலாளர்கள் தாங்கள் விடுத்திருந்த வேலைநிறுத்த அறிவிப்பின்படியே, 1—2—1974இலிருந்து வேலை நிறுத்தம் செய்தனர்.

இருந்தபோதிலும், இருதரப்பு உடன்பாடு ஏற்படுவதற்குரிய சாத்தியக் கூறுகளைக் குறித்து ஆராய்ந்து பார்க்கவியலும் பொருட்டு, இருதரப்பினர் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற ஏற்பாடு செய்யுமாறு, தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகள் என்னைக் கேட்டுக் கொண்டனர். அவ்வாறே பேச்சுவார்த்தை நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவாக, இரு தரப்பினருக்கும் இடையே இசைவான ஒப்பந்தம் ஒன்று 28—2—1974 அன்று கையெழுத்தா

1974 மார்ச் 28]

யிற்று என்பதையும், 1—3—1974இலிருந்து வேலை நிறுத்தம் கைவிடப்பட்டு தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பியுள்ளனர் என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம், தொழிலாளர் ஒவ்வொருவரும் 1—1—1974 முதற் கொண்டு தமது மாத ஊதியத்தில் 30 ரூபாய் கூடுதலாகப் பெறுவர். பக்கிங்ஹாம் கர்னாடிக் ஆலையும் வேறு சில ஆலைகளும் இந்த இருதரப்புப் பேச்சுவார்த்தைகளில் பங்கு கொள்ளவில்லை; அவை தொடர்பாக மேலும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றது. பக்கிங்ஹாம் கர்னாடிக் ஆலை குறித்து 8—3—1974-ல் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது; 11—3—1974-ல் இருந்து வேலைநிறுத்தம் கைவிடப்பட்டது.

1973-ஆம் ஆண்டில் தீர்த்து வைக்கப்பட்ட பெரிய தொழில் தகராறுகளில் முக்கியமான ஒரு சிலவற்றைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு இவண் எடுத்துரைக்க விழைகின்றேன்.

1972-73 ஆம் ஆண்டுக்குரிய பணிக்கொடை பற்றி கோயம்புத்தூர் வட்டாரத்திலுள்ள பஞ்சாலைகளில் ஏற்பட்ட தகராறு இவ்வாண்டில் எழுந்த பெரிய தொழில் தகராறுகளில் ஒன்றாகும். தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் இதுபற்றி இணக்கப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி, 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12(3)-வது பிரிவின் கீழ், 1973 அக்டோபர் திங்களில் இத் தகராறு குறித்து உடன்பாடு ஏற்படச் செய்தார்.

சென்னை, திருவொற்றியூரில் உள்ள ‘விம்கோ’ தீக்குச்சித் தொழிற்சாலையின் தொழிலாளர்கள், தங்களது ஊதியம், அகவிலைப்படி, பணிக்கொடை முதலியன திருத்தி யமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும், தமது கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவாக 4-10-1972 முதல் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். அவ்வாறு வேலைநிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 1,700 ஆகும். வேலைநிறுத்தம் நெடுநாட்கள் நீடித்தது; ஆனால், இறுதியில் தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்னிலையில் 10-6-1973 ஆம் நாளன்று, 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12(3)-வது பிரிவின் கீழ் ஒப்பந்தம் ஒன்று கையெழுத்தாகி யது. அதன்படி 11-6-1973 முதல் வேலைநிறுத்தம் கைவிடப்பட்டது. அங்கு இப்போது நிலைமை இயல்பாக உள்ளது.

[1974 மார்ச் 28]

சிம்சன் தொகுதி நிறுவனங்களில் ஏற்பட்ட தொழில் தகராறுகள் பற்றி மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நன்கறிவர். அத்தகராறுகள் மாண்புமிகு முதல்வரவர்களின் பெருமுயற்சியால் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன என்பதும், 1972 செப்டம்பரில் அதுபற்றி ஓர் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகியது என்பதையும் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் யாவரும் நினைவில் கொண்டிருப்பர். அவ்வொப்பந்தத்தின்படி தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கெதிரான குற்றச்சாட்டுகள் குறித்து விசாரணைகள் நடைபெறும் என்றும், ஆனால், அக்கால அளவில் அவர்களுக்கு முழு ஊதியமும் அகவிலைப்படியும் வழங்கப்படும் என்றும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. மேலும், விசாரணை அதிகாரி தெரிவித்தவை பற்றி நிர்வாகத்தினர் செய்யும் முடிவு தொழிலாளர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படும் என்றும், ஆனால், அம்முடிவுகளைச் செயற்படுத்து முன்னர், அவர்களது நேர்வுகளை முதல்வர் ஆய்வு செய்வார் என்றும் அவ்வொப்பந்தத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. நிர்வாகத்தினர் தமது விசாரணைகளை நடத்தி முடித்துள்ளனர். விசாரணை குறித்த முடிவுகள் தொழிலாளர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அம்முடிவுகள் முதல்வரால் ஆய்வு செய்யப்படவிருக்கின்றன.

தொழிலாளர் சமுதாயத்தில், நிறுவன அமைப்பைப் பெற்றிராத பிரிவினரின் உதவிக்காக அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் பற்றி இப்போது குறிப்பிட விழைகின்றேன். புதுடில்லியில், 1973-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களில் மத்திய அரசின் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரால் கூட்டப்பட்ட மாநாட்டில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட முடிவிற்கிணங்க, பீடி தயாரிப்பு உட்பட புகையிலைத் தொழில்களில், தொழிலாளருக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை அரசு திருத்தியமைத்துள்ளது. மீண்டும் இவ்வாண்டில் பீடித் தொழிலாளருக்குக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களைத் திருத்தியமைக்க கருதப்பட்டுள்ளது. வருவாய்த் துறை வாரிய உறுப்பினரான திரு. வி. கார்த்திகேயன், ஐ.ஏ.எஸ்., அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட உழவுத் தொழிலாளருக்கான குறைந்த அளவு ஊதியம் குறித்த ஆலோசனைக் குழுவின் பரிவுரைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, 23—11—1973-லிருந்து, உழவுத் தொழிலாளருக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களையும் திருத்தியமைத்து, அரசு அறிவிப்புச் செய்துள்ளது.

1974 மார்ச் 28]

கீழ்காணும் தொழில்களில் உள்ள தொழிலாளருக் கான குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களைத் திருத்தியமைக்கும் பொருட்டு அரசு ஆலோசனை குழுக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது:-

1. பொடி தயாரிப்புத் தொழில்.

2. வாசனைப் புகையிலை-தாம்பூலப் புகையிலை தயா ரிப்புத் தொழில்.

3. உள்ளாட்சி மன்றங்களில் உள்ள வேலைநியமனங்கள்.

4. சாலை போடுவதிலும், கட்டடங்கள் கட்டுவதிலும், கல் பொடியாக்குவதிலும், கல் உடைத்தலிலும், சாலை பரா மரிப்புகளிலுமுள்ள வேலை நியமனங்களும் கல் தோண்டி எடுக்குமிடங்களில் கல் உடைப்பதிலும், கல் பொடியாக்கு வதிலும் உள்ள வேலை நியமனங்களும்.

உணவகங்களிலும் சிற்றுண்டிச்சாலைகளிலும் வேலைப் பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை வரையறுப்பது குறித்து அரசுக்கு ஆலோசனை யளப்பதற்காக ஆலோசனைக்குழு ஒன்றை நியமிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. (1) அச்சகங்கள், (2) கடைகள், வாணிக நிறுவனங்கள், (3) திரைப்பட அரங்குகள் ஆகிய வற்றில் வேலை நியமனங்களுக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை வரையறுக்க இயலும் பொருட்டு இந்த வேலைகளையும் குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் சேர்த்துக்கொள்வது என்ற தமது கருத்தைத் தெரிவித்து வரைவு அறிவிப்புகளை அரசு வெளியிட்டுள்ளது.

1973 நவம்பர் திங்களில் புது டில்லியில் நடைபெற்ற தொழிலாளர் நல அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் கலந்து கொள் ளும் வாய்ப்பினை நான் பெற்றேன். இந்த மாநாட்டில், வேலையின்மையால் செய்யப்படும் தற்காலிக வேலை நீக்கத் துக்குத் தாராளமாக இழப்பீடு வழங்குதல், பணிகொடை நிதியொன்றை நிறுவுவது பற்றிப் பரிசீலிப்பதற்கான குழுவை நியமித்தல் தொழில் துறையில் இயந்திர முறையைக்கொண்டு வரும் பிரச்சினை ஆகியவை தொடர்பான சில முக்கிய முடிவு கள் எடுக்கப்பட்டன. வேலையின்மை காரணமாகச் செய்யப் படும் தற்காலிக வேலை நீக்கத்துக்கு இழப்பீடு கொடுப்ப தற்கான விதித்துறையைத் தாராளமாக்குவதற்காக எடுக் கப்பட்ட முடிவைத் தொழிலாளர் வரவேற்பர் என நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

[1974 மார்ச் 28]

தொழிலாளருக்குச் சட்ட உதவி அளிப்பது குறித்துப் பரிசீலனை செய்வதற்கான ஒரு நபர் குழுவின் முடிவிற்கிணங்க, சென்னை, கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய தொழிற்சாலைகள் நிறைந்த நகரங்களில், அரசு, தொழிலாளர் சட்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் மூன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு அனுமதி அளித்துள்ளது. இக்குழுக்கள் தொழிலாளருக்கும் சிறு தொழிற் சங்கங்களுக்கும் தங்களது குறைபாடுகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக அவர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறை பற்றியும், இடர் தணிப்பு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதற்காக அவர்கள் அணுகவேண்டிய மன்றம் பற்றியும், அவை தொடர்பான விஷயங்கள் பற்றியும் அவர்களுக்கு ஆலோசனை அளித்து அவசியமான உதவிகள் அனைத்தையும் செய்யும். இக்குழுக்கள் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளின் முறையீடுகளைக் கருணையோடும் பரிவுணர்ச்சியோடும் கேட்டு அவர் தம் குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக அவர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறையை அவர்களுக்கு எடுத்துரைக்கும். ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் ஓய்வு பெற்ற நீதித்துறை அதிகாரி ஒருவர் இருப்பார். அவர் நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புகளுக்கு விடப்பட்ட தொழில் தகராறுகளை முடிவு செய்வதில் அனுபவம் வாய்ந்தவராயிருப்பார்; மேலும், அக்குழுவில் ஓய்வு பெற்ற தொழிலாளர் நல அதிகாரி ஒருவரும் இருப்பார். அவர் இணக்கப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திய அனுபவம் வாய்ந்தவராயிருப்பார். இவ்விருவரைத் தவிர, அக்குழுவிற்கு அவசியமான சார்நிலைப் பணியாளர்களும் நியமிக்கப்படுவர்.

14—1—1974-ல் புதுக்கோட்டை மாவட்டம் அமைக்கப்பட்டது என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிவர், தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை செயற்படுத்தும் பணியாளர்கள் எண்ணிக்கையையும், இணக்கப் பேச்சுவார்த்தை நடத்துதல் குறித்து பணியாளர்கள் எண்ணிக்கையையும் உயர்த்தும் நோக்குடன், புதுக்கோட்டையில் தொழிலாளர் நல அதிகாரி ஒருவர், தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர் ஒருவர், தொழிற்சாலைகள் ஆய்வாளர் ஒருவர் ஆகியோர் நியமிக்கப்படுவதற்கு அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. புதுக்கோட்டையில் மாவட்ட வேலைவாய்ப்பு அதிகாரி ஒருவரை நியமிக்கவும் அரசு அனுமதித்துள்ளது.

தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களையும் எடைகள்-அளவைகள் குறித்த சட்டங்களையும் செயற்படுத்துவதற்கான பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்த வேண்டுமென்று

1974 மார்ச் 23]

முந்திய சட்டமன்ற கூட்டத் தொடரின்போது இப்பேரவையின் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் வெளியிட்ட விருப்பங்களுக்கிணங்கவும், 1972 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் நடைபெற்ற தொழிலாளர் நலத்துறை அதிகாரிகளது ஆண்டு மாநாட்டில் செய்த முடிவிற்கிணங்கவும், உதவித் தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்கள் பதவிகள் 50-க்கு அரசு அனுமதித்துள்ளது என்பதை உங்கள் அணைவருக்கும் அறிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியுறுகிறேன். இந்தத் தொழிலாளர் நல உதவி ஆய்வாளர்கள் அதிகார வரம்பானது அவர்களிடையே உள்ள பணிச்சுமை, நியாய அளவில் பகிர்ந்தளிக்கப்படும் வண்ணம் உக்கவாறு திருத்தியமைக்கப்படும் உள்ளது.

தொழிலாளர் நல ஆணையாளருக்கு இணக்கப் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்பான பணிகளிலும், நிர்வாகப் பணிகளிலும் உதவும் பொருட்டு, துறையின் தலைமையிடத்தில் தொழிலாளர் நல இணை ஆணையாளர் பதவி ஒன்றுக்கும் அசசு அனுமதித்துள்ளது.

தொழிற் சங்கத் தலைவர்களை உருவாக்கவும், தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்கவும், தொழில் துறையில் உள்ள தொழிலாளர் நிர்வாக அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்கவும், துறையின் அதிகாரிகளுக்கு நினைவு கூர் பயிற்சிகள் நடத்தவும் ஆகிய இந்த முக்கிய குறிக் கோள்களுடன் சென்னையில் 1973-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் “தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல ஆய்வு நிறுவனம்” ஒன்றை அரசு அமைத்தது. இந்த நிறுவனம் நடத்திய தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்குரிய முதலாவது பயிற்சி வகுப்பு 1973 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 6 ஆம் நாளன்று தொடங்கி 1973 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 31 ஆம் நாளன்று முடிவுற்றது. இத்தகைய அடுத்த பயிற்சி வகுப்பு 2—1—74 அன்று தொடங்கி நடைபெற்று வருகிறது. “தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்டம்” என்னும் பெயருள்ள தொழிலாளர் நல சிறப்புச் சட்டமொன்று இயற்றப்பட்டதையும், மாநில நிதியிலிருந்து 5 இலட்சம் ரூபாயுடன் தொழிலாளர் நல நிதி ஒன்று அமைக்கப்பட்டதையும் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவர். தொழிலாளர் நல நிதிக்கு தொழில் அதிபர்களிடமிருந்தும், தொழிலாளர்களிடமிருந்தும் பங்குத் தொகைகள் வசூலிக்கவும் இச்சட்டம் வகை செய்கிறது. இத்திட்டத்திற்குச் சட்டபூர்வமான இடத்தையும் அளிக்கிறது. இச்சட்டம் 1973 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாளன்று செயலுக்கு வந்தது.

[1974 மார்ச் 28]

இச்சட்டத்தின்கீழ், தொழிற்சாலைகள் ஆய்வாளர்களும் மலைத் தோட்டங்கள் ஆய்வாளர்களும் தொழிலாளர் நல ஆய்வாளர்களும் இச்சட்டப்படிக்கான ஆய்வாளர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்நிதிக்கு அரசு, 5 இலட்சம் ரூபாய் மானியம் வழங்கியுள்ளது. இதைத் தவிர, இந்நிதிக்கு, இதுவரை, 14 இலட்சம் ரூபாய் வரப் பெற்றுள்ளது. இந்நிதியை நிர்வகிப்பதற்காக, தொழிலாளர் நல வாரியம் ஒன்றை சட்டப்படி அரசு விரைவில் அமைக்கும்.

இத் திட்டத்தின்கீழ், சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் ஆகிய ஊர்களில் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர் நல நிலையங்களோடு, மற்றுமொரு நல நிலையம் 6—12—1973 ஆம் நாளிலிருந்து வட சென்னையில் தொடங்கப்பட்டது. வானொலி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்பதற்கான வசதிகளுக்கு இந்நிலையங்களில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையங்களில், பெண் தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர்களின் மனைவியர் ஆகியோருக்குத் தையல் வகுப்புகளும், தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்குப் பாலர் பள்ளிகளும் சமூக நலத்துறையின் ஒத்துழைப்புடன் நடத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய நிலையங்களை இம்மாநிலத்தில் ஏனைய இடங்களில் அமைக்கவும், பாட்டாளி மக்களுக்குத் தேவையான கல்வி, மனமகிழ் வசதிகளை நிறைவு செய்ய இந்நிலையங்களின் நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தவும் அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

1973 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் நடைபெற்ற மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழுவின் 26 ஆவது கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவைப் பின்பற்றி, மூடப்பட்டு பின்னர் திறக்கப்பட்டு, குத்தகையில் அல்லது வேறுவிதமாக நடத்தப்படும் தொழில் நிறுவனங்கள் குறித்து எழும் பிரச்சினைகளை ஆய்ந்தறியவும், அதன் மூலம் பாதிக்கப்படும் தொழிலாளர்களின் பணி உறுதியைப் பாதுகாப்பதற்குத் தேவையான பரிவுரைகளைச் செய்யவும், தொழிலாளர் நல உதவி ஆணையாளர் ஒருவருடன் கூடிய “தனி நபர் ஆணைக்குழு” ஒன்றை அமைக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

மாநிலத் தொழிலாளர் ஆலோசனைக் குழு சென்னையில் 1974 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 5, 6 ஆம் நாட்களில் மீண்டும் கூடியது. மாநிலம் முழுவதும் நடைபெற்ற பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தத்தின்போது இக்குழு கூடியதால் அப்பிரச்சனை குறித்து விவாதிக்கவே அதிக நேரத்தை இது எடுத்துக்கொண்டது. இருப்பினும்,

1974 மார்ச் 28]

சுமுகமான தொழில் உறவை ஊக்குவிப்பதற்காகப் பரிசு வழங்கும் திட்டம் ஒன்றைத் தொடங்குதல், குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் அங்காடி இடங்கள், அவை போன்ற பணியிடங்களில் பணிபுரியவும் சுமையாட்களைச் சேர்த்தல், தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம், ஊதியம் வழங்கல் சட்டம், குறைந்த அளவு ஊதியச் சட்டம் ஆகியவற்றின்கீழ் உரிமைக் கோரிக்கைகளைத் தாக்கல் செய்வதற்கான கால வரையறையை அதிகப்படுத்துவது போன்ற குறிப்பிட்ட சில முக்கியமான முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன.

இம்மாநிலத்தில், தமிழ்நாடு தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர் ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம் 1973 ஆம் ஆண்டில் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டது, தொழிலாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பள்ளி செல்லும் வயதடையா குழந்தைகளுக்கும், சூலுற்ற மகளிருக்கும், பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் சரிவிகித சீருணவு வழங்க வேண்டுமென்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டம், தற்போது 92 தொழிற்சாலைகளிலும் மலைத் தோட்டங்களிலும் செயல்படுத்தப்படுகிறது. சுமார் 23,781 பேர் இத் திட்டத்தினால் பயனடைகின்றனர்.

தொழிற்சாலைகளில் பாதுகாப்பு-உற்பத்தித் திறன் குறித்த கருத்தை, தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகம் தொடர்ந்து பரப்பி வருகிறது. ஆசியாவின் உற்பத்தித் திறன் ஆண்டு “நம்புறுதியான தரப் பொருள்” குறித்து செய்தித் திரைப்படம் ஒன்று, தமிழ்நாடு செய்தித் திரைப்பட வெளியீட்டு நிறுவனத்தில் 20,000 ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இத் தொகைக்கு அரசு வகை செய்துள்ளது.

தமிழ்நாடு எடைகள்-அளவைகள் (செயல்படுத்துதல்) சட்டத்தை, தொழிலாளர் நலத்துறையின் ஆய்வுப் பிரிவு தொடர்ந்து செயல்படுத்தி வருகிறது. இந்த எடைகள்-அளவைகள் சட்டத்தை டாக்ஸி மீட்டர்கள், ஆட்டோ ரிக்ஷா மீட்டர்கள் ஆகியவற்றுக்கும் நீட்டிப்பது குறித்து பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. எடைகள்-அளவைகள் சட்டத்தை, இரயில்வே, அஞ்சல்-தந்தித் துறைகளில் செயல்படுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றை, சென்னை தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் பணிநதனுப்பியுள்ளார். அது குறித்து அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. வர்த்தகம், வாணிபத்தில் முறைகேடான செயல்களைத் தடுக்க,

[1974 மார்ச் 28]

எடைகள்-அளவைகள் சட்டத்தின்கீழ் திடீர் சோதனையிடும் முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று ஆய்வாளர் அலுவலகத்தால் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

அரசுத் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டம்.

இத் திட்டம், தற்போது தருமபுரி, நீலகிரி மாவட்டங்களைத் தவிர ஏனைய மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் செயல்பட்டு வருகிறது. இம் மாநிலத்தில் 1,000 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ள 39 பெரிய தொழில் நிலையங்கள் அமைந்துள்ள இடங்கள் இத் திட்டத்தினால் பயனடைகின்றன. தற்போது, அரசுத் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதி மருத்துவமனைகள் 3, நிலையியல் மருந்தகங்கள் 94, இயல் ஊர்தி மருந்தகங்கள் 8, பகுதி நேர மருந்தகங்கள் 3, தொழிலதிபர் பயன்பாட்டு மருந்தகங்கள் 3 ஆகியவை செயல்பட்டு வருகின்றன. இவற்றின் மூலம், இம்மாநிலத்திலே, 4,03,500 குடும்பங்களில், 15,65,600 பேர் பயனடைகின்றனர். சென்னை மாநகர், அதன்புற நகர்ப்பகுதிகள், கோயம்புத்தூர் நகர், அதன் புறநகர் பகுதிகள், மதுரை மாநகர், அதன் புறநகர் பகுதிகள், கோவில்பட்டி ஆகியவற்றிலுள்ள ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்கள், அவர்களது குடும்பத்தினருக்கு மருத்துவமனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறுவது உட்பட முழு மருத்துவப் பாதுகாப்பு அளிக்க வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ள ஏஞ்சிய பகுதிகள் அனைத்திலும், காப்புறுதி செய்து கொண்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு முழு மருத்துவப் பாதுகாப்பு அளிக்க வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அவர்களது குடும்பத்தினர் மருத்துவமனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறுவது தவிர ஏனைய மருத்துவ வசதிகள் அடைந்துள்ளனர்.

இத் திட்டத்தின்கீழ், ஆண்டொன்றுக்கு, தொழிலாளர் ஒருவர் பெறும் மருத்துவ வசதிக்கான செலவு ரூ. 50 என்ற உச்ச வரம்பினை 1—4—1970 ஆம் நாளிலிருந்து அரசுத் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதிக் கழகம் வரையறுத்தது. இந்த உச்சவரம்பிற்கு மேல் ஆகும் செலவு முழுவதையும் மாநில அரசு ஏற்கவேண்டியுள்ளது. இந்த அரசு, மத்திய அரசுக்குத் திரும்பத் திரும்ப செய்து கொண்ட முறையீடுகளுக்குப் பிறகு,

1794 மார்ச் 28)

தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதிக் கழகம், உச்சவரம்பு வீதங்களை மூன்று முறை உயர்த்தியது. 1—4—1973ஆம் நாளிலிருந்து செயல்படுத்தப்படும் மருத்துவச் செலவு குறித்த உச்சவரம்பு வீதங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

வரையறுத்த மருத்துவ வசதி. தொழிலாளர் ஒருவருக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 63 ரூபாய்.

விரிவான மருத்துவ வசதி. தொழிலாளர் ஒருவருக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 67 ரூபாய்.

முழு மருத்துவ வசதி. தொழிலாளர் ஒருவருக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 80 ரூபாய்.

மருந்து, மருந்துப் பொருட்கள், கட்டுக்கட்டும் பொருள்கள் குறித்துத் தொழிலாளர் ஒருவருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 30 ரூபாய்க்கு அதிகமாக ஆனால் 45 ரூபாய்க்கு குறைவாக மாநில அரசுக்கு ஏற்படும் எந்தவொரு செலவும், உச்ச வரம்புக்கு அப்பால் சாதாரண விகிதாச்சாரத்தில் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதிக் கழகத்தால் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும். உச்ச வரம்புக்கும் அதிகமாக 1972-73 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட கூடுதல் செலவான 111.00 இலட்சம் ரூபாய் இந்த அரசால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இது, 1973-74ஆம் ஆண்டில் 80 இலட்சம் ரூபாயாகக் குறைக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அரசுத் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதிக் கழகத்தின் நீண்ட காலத் திட்டம் குறித்த குழுவின் அறிக்கை குறித்துக் கருத்துரை வழங்கும்போது, தொழிலாளர் மருத்துவ வசதிக்கான உச்ச வரம்பு வீதத்தை நீக்கவேண்டும்; உச்சவரம்பு இருக்கவேண்டுமாயின் தற்போதுள்ள விலைவாசி அளவில் குடும்பம் ஒன்றுக்கு 103 ரூபாய் என்று வரையறுக்கப்பட வேண்டும்; இந்த வரையறையானது விலைவாசி ஏற்றத்துக்குத் தகுந்தவாறு ஒவ்வொரு ஆண்டும் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த அரசு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது.

[1974 மார்ச் 28]

அரசுத் தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டமானது, 1974-75 ஆம் ஆண்டில், கீழ்க்காணும் ஆறு புதிய பகுதிகளுக்கு நீட்டிக்கப்படும்.

(i) சென்னை புறநகர்ப் பகுதிகள் (அடையாறு, நந்தம் பாக்கம்).

(ii) மேலூர், மதுரை மாவட்டம்.

(iii) கரூர், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

(iv) ஆத்தூர், சேலம் மாவட்டம்.

(v) ஆம்பூர், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

(vi) காரமடை, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

தேசிய வேலைவாய்ப்புப் பணி நிறுவனம்.

சாதாரணமாக உள்ள 17 வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களைத் தவிர வேலைவாய்ப்புத் துணை அலுவலகங்கள் எட்டு, வேலைவாய்ப்புச் சிறப்பு அலுவலகங்கள் இரண்டு, சென்னை, அண்ணாமலை நகர், மதுரை ஆகிய இடங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் வழிகாட்டிக் கழகங்கள் மூன்று ஆகியவை உள்ளன. இப்பணி நிறுவனம் வேலை தேடுபவர்களுக்கு வேலை தேடித் தருவது மட்டுமின்றி தொழில்கள் செய்ய வழி காட்டியாக இருந்தும், வேலைவாய்ப்பு ஆலோசனை வழங்கியும் வாழ்க்கைத் தொழில் பற்றிய தகவல்களைத் தந்தும் உதவுகிறது. உயர்ந்த கல்வித் தகுதிகள் பெற்றுள்ளவர்களுக்கென தொழில் சார்ந்த நிர்வாகத் துறை வேலைவாய்ப்புச் சிறப்பு நிறுவனம் ஒன்றும் உள்ளது. பர்மா-இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தாயகம் திரும்பி வரும் அகதிகளுக்குப் புதுவாழ்வு அளிப்பதில் தனிக்கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த அகதிகளை முறையாகக் குடியமர்த்தும் பணியை விரைவுபடுத்தும் பொருட்டு அதற்காகவே நியமிக்கப்பட்டுள்ள வேலைவாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரி, தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்கள், பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் இதில் அக்கறையுள்ள நிறுவனங்களுடன் இடைவிடாமல் தொடர்பு கொண்டு வருகிறார். அரிசனங்கள் பழங்குடி மக்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் செம்மையான வழிகளில் வழிகாட்டி உதவியளிக்கும் கருத்துடன் 'பயிற்சியளித்து வழிகாட்டியுதவும் நிலையம்' ஒன்றை இந்திய அரசு சென்னையில் தொடங்கியுள்ளது. நந்தனத்திலுள்ள

1974 மார்ச் 28]

வேலைவாய்ப்பு சிறப்பு அலுவலகத்தோடு உடல் ஊனமுற்றவர்களின் பிரச்சினைகளைக் கவனிப்பதற்கென்றே சென்னையில் உடலுணமுற்றவர்களுக்கான மாநில வாரியம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. புத்தகம் ஆக்குதலில் பயிற்சியளிக்கும் பிரிவு ஒன்றினை அமைக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இந்தப் பிரிவும் கிண்டி தொழிற்பயிற்சி நிறுவனத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்குச் சிறப்பான முறையில் வேலைவாய்ப்பளிப்பதற்குத் தொழிலதிபர்களுக்கும் ஊனமுற்றவர்களில் சிறந்த தொழிலாளராக விளங்குவோருக்கும் மாநில அளவில் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டத்தையும் அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஆட்படை ஊற்றம், அவ்வப்பகுதிக்குரிய தொழில் அமைப்பு முறை, தொழில்களின் வேலைவாய்ப்புகள் குறைந்திருத்தல் ஆகியவை தொடர்பாக ஆழ்ந்து ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு, இயக்குநர் அலுவலகத்தில் “வேலைவாய்ப்பின்மை குறித்து ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்யும் பிரிவு”, (Depth Study Cell) ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டத்தின்கீழ் குறித்த காலத்துக்கொருமுறை மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகளுடன், அவற்றுக்குத் துணையாக இந்த ஆய்வுகள் அமையும்; இவை ஆட்படை ஊற்றம் குறித்துத் திட்டமிடுதல், வாழ்க்கைத் தொழிலில் வழிகாட்டியுதவுதல், திட்டமிடுதல் ஆகியவற்றில் பயன்படும்.

வேலைவாய்ப்பின்மை.

30—11—1973 ஆம் நாள் நிலவரப்படி, வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களின் நடப்புப் பதிவேடுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளோரின் எண்ணிக்கை 5,85,684 ஆகும்.

வேலைவாய்ப்பின்மை குறித்த பிரச்சினையைச் சமாளிக்க, இந்த அரசு, இளைஞர் அணித் திட்டம், கிராமப்புற சாலைத் திட்டம், தொழில் பழகு சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம் முதலியவை போன்ற வேலைவாய்ப்பை நோக்கமாகக் கொண்ட திட்டங்கள், வேலைவாய்ப்பு சிறப்புத் திட்டங்கள் பலவற்றைச் செயல்படுத்தி வருகிறது.

இதோடு, 1973-74 ஆம் ஆண்டில், இந்த அரசு 5 இலட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு என்னுந் திட்டத்தின்கீழ் 37,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் 48 திட்டங்களை உருவாக்கி உள்ளது. இத் திட்டங்களில்,

[1974 மார்ச் 28]

படித்து வேலைவாய்ப்பின்றி இருப்போருக்கு உதவித் தொகையுடன் வேலைவாய்ப்பு, போக்குவரத்துக் கழகங்களின்கீழ் துணைக் கழகங்களை அமைத்தல், தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்தல், குழந்தை நல நிறுவனதாரர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தல், தொழில் பழகு ஆசிரியர்கள் 10,200 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பளித்தல், மின்வள வளர்ச்சி முதலியவை அடங்கும். இவைகளில் ரூ. 6.65 கோடி செலவுள்ள 42 திட்டங்கட்கு ஏற்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

கைவினைஞர் பயிற்சித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துதல்.

தொழில்நுட்ப ஆட்படை ஊற்றத்தைக் கிடைக்கச் செய்வது, விரைவான தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஒரு அடிப்படை முன் தேவையாகும். இம்மாநிலத்தில் விரைவான தொழில் மயம் காரணமாகப் பயிற்சி பெற்ற கைவினைஞர்களின் தேவை பெருகிவருகிறது. இதனைச் சரிக்கட்ட, கைவினைஞர்களுக்கான பயிற்சி வசதிகள் கணிசமான அளவுக்கு, குறிப்பாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலும், பின்னர் வந்த ஆண்டுத் திட்ட காலங்களின்போதும் பெருக்கப்பட்டுள்ளன. கைவினைஞர் பயிற்சித் திட்டத்தின்கீழ் கீழ்க்காணும் வகைப் பயிற்சிகள் அளிக்கப்படுகின்றன:—

- (i) தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் நிறுவனப் பயிற்சி.
- (ii) 1961-ம் ஆண்டு தொழில் பழகுவோர் சட்டத் தின்கீழ் தொழில் பழகு பயிற்சி.
- (iii) தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு நூலறிவுப் பயிற்சி (மாலைநேர வகுப்புகள்).
- (iv) இடம் பெயர்ந்த பொற்கொல்லர், வடிவமைப்போர், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு அவரவர் தொழில்களில் (பகுதிநேர) பயிற்சியளித்தல்.

இம்மாநிலத்தில், தற்போது 31 தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகள் உள்ளன. இதில், சென்னையிலுள்ள தொழிற்பயிற்சி நிலையமும் அடங்கும். சென்னையிலுள்ள நிலையம் மகளிருக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்காகவுள்ளதாகும். பொறியியல் சார்ந்த முப்பது தொழில்களிலும், பொறியியல் சாராத ஆறு தொழில்களிலும் நிறுவனப் பயிற்சி (முழுநேர வகுப்புகள்) அளிக்கப்படுகிறது. இதோடு, தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள், தங்களது தொழில்களில் நூல் அறிவை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்காக, வசரத்தில் மூன்று நாட்களில்

1974 மார்ச் 28]

மாலை 6 மணி முதல் 8 மணிவரை மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. மொத்தமுள்ள 31 தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகளில் ஐந்து பள்ளிகளிலே இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 1961-ம் ஆண்டு தொழில் பழகுவோர் சட்டத்தின்கீழ், தொழில் பழகு பயிற்சித் திட்டம் தற்போது இம் மாநிலம் முழுவதும் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டமானது, இம் மாநிலத்திலுள்ள தொழில் நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்போடு அதிகமான தொழில்களை ஏற்றுக் கொள்வதன்மூலம் பல்திறப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், கைத்தறி நெசவாளர்கள், வடிவமைப்போர், பொற்கொல்லர் ஆகியோருக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்கான மாநிலச் சிறப்புத் திட்டம் ஒன்றும், மாலை நேரத்தில் பகுதிநேரப் படிப்பாகத் தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகள் நான்கில் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

இம் மாநிலத்திலுள்ள கைவினைஞர் பயிற்சித் திட்டம், 1968-69-ம் ஆண்டு முடிய மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் (Centrally sponsored) திட்டமாக இருந்தது. 1969-70-ம் ஆண்டிலிருந்து இத் திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் முறை அற்றுப்போனது. முந்திய ஆண்டுத் திட்டக்காலங்களின்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களை முடிப்பதிலேயே நடப்பாண்டிலுள்ள திட்டங்களில் பெரிதும் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறிய திட்டங்களைத் தவிர, தொழில் நுட்பத் தகுதி பெற்றோரிடையே நிலவும் வேலைவாய்ப்பின்மையைப் போக்கும் ஒரு முயற்சியாக, தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயிற்சி பெற்றுத் தேறி வேலைவாய்ப்பற்றிருக்கும் பயிற்சி பெற்றவர்கள் தாங்களாகவே சொந்தத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கக் கடன் வழங்கும் திட்டம் ஒன்றை, வேலைவாய்ப்பு பயிற்சித் துறை செயல்படுத்தி வருகிறது. இத் திட்டத்திற்காக, ஒவ்வொரு ஆண்டும் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 30.00 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மாநில அரசு வகை செய்கிறது.

கைவினைஞர் பயிற்சித் திட்ட வேலைகளுக்காக, 1974-75-ம் ஆண்டின் அரசு வரவு - செலவுத் திட்டத்தில், ரூ. 40.13 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

முடிவாக, இம்மாநிலத்தில், சிறப்பான தொழில் மேம்பாட்டுச் சூழ்நிலை உருவாவதற்குக் காரணமாயுள்ள இம் மாநிலத் தொழிலாளர், நிர்வாகத்தினர் ஆகியோரின் பிரதிநிதிகளுக்கு எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ள

[1974 மார்ச் 28]

விரும்புகிறேன். பொதுவாகத் தொழில் அமைதியைப் பாதுகாப்பதிலும், அதே சமயத்தில் தொழில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும் எடுத்துக்கொண்ட கடின முயற்சியில் அரசுக்கு முழு ஒத்துழைப்பை நல்கிய பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு எனது இதயங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு இம் மாநிலத்திலுள்ள பாட்டாளி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குத் தங்களது அறிவை எங்களுக்கு அளிப்பதோடு, வழிகாட்டவும் வேண்டுமென உறுப்பினர் அனைவரையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

